

af Vandforsyningsanlæg at indrømme Udgang til Benyttelse af fremmed Grund i samme Omfang, som ved § 1, jvf. § 14 i Lov 30te November 1857, er hjemlet for Vandaflednings- og Kloakanlæg, altsaa at tillade Afstaaelse af Grund ikke blot til Brug, men ogsaa til Ejendom; thi ikke blot ere de førstnævnte Anlæg formentlig af lige saa stor sanitær Betydning som de i Lov 30te November 1857 omhandlede, men det kan vel heller ikke modsiges, at Almenvellet nu til Dags kræver deslige Anlæg, i alt Fald med samme Styrke som f. Eks. Afstaaelse af Grund til Gangstier, Beje, Fatighuse og Sordemoderboliger. Desuagtet finder Udvalget det tilraadeligt i denne Henseende at blive staaende ved Lovforslaget, der kun tilfigter Afstaaelse af fremmed Grund til Brug og altsaa ikke medfører nogen større Indskrænkning i Ejendomsretten, end der i et nær beslægtet Forhold alt er hjemlet ved Lov 28de Maj 1880, om Vands Afledning og Afbenyttelse, § 52 ff.; men Udvalget formener da ogsaa, at denne Brugsret uden Betænkelse kan gives et noget videre Omfang end fset i Lovforslaget. Udvalget antager nemlig, at Retten til Anlæg af lukkede Ledninger over anden Mand's Grund i mange Tilfælde ikke vil være til nogen Nytte for det paa-gældende kommunale Vandforsyningsanlæg, medmindre der ved Siden deraf aabnes Udgang til ogsaa paa anden Mand's Grund ved artesiske Brønde at tilvejebringe det til Vandforsyningen fornødne Vand. I det det forudsættes som selvfølgelig, at deslige Brønde ikke bør tillades, saafremt de forstyrre alt bestaaende offentlige Vandforsyningsanlæg eller Brønde, og at der maa heds fuldstændig Erstatning for den Skade, der kan antages at blive tilføjet Ejeren's egne lignende Anlæg, formener Udvalget derhos, at Tilvejebringelsen af Brønde, der efter Anlægget lukkes, ikke medfører væsentlig større Ulemper for Brugeren af den paa-gældende fremmede Grund end de lukkede Ledninger, og det vil saavel i det ene som i det andet Tilfælde ikke være forbundet med Vanskeligheder paa den i Lovforslaget angivne Maade at holde Brugeren

af den fremmede Grund fuldstændig stadesløs for saadanne Ulemper. Udvalget formener, at man ved saaledes at aabne Udgang for kommunale Vandforsyningsanlæg til mod fuldstændig Erstatning at benytte fremmed Grund til lukkede Brønde og Ledninger vil have afhjulpet den paa dette Omraade tilstedeværende Trang, og at dette ogsaa for Kjøbenhavns Vandforsyning vil være tilstrækkeligt, naar den ved Lovene af 11te April 1890 og 29de Marts 1893 hjemlede videre gaaende Ekspropriationsret med Udgangen af 1899 bortfalder. Udvalget bemærker i Forbindelse hermed, at saafremt det i enkelte Tilfælde mulig maatte vise sig nødvendigt, for at skaffe den fulde Nytte af de paa fremmed Grund anlagte artesiske Brønde, at anbringe Pumpeapparater paa disse, da ligge deslige yderligere Anlæg uden for Lovforslagets Ramme, og Tilværelsen til saadanne maatte derfor erhverves ved særlig Overenskomst med Grundens Ejer. — Med Henhold hertil stiller Udvalget Endringsforslagene under Nr. 1, 4 og 7.

Da der efter Lovforslaget ikke bliver Tale om nogen Ekspropriation til Ejendom, formener Udvalget det rigtigt i § 2, 1ste Stykke, udtrykkelig at fremhæve, at Reglerne i Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandlednings- og Kloakanlæg af 30te November 1857 kun komme til Anvendelse, for saa vidt de omhandle Afstaaelse af Grunde til temporær eller vedvarende Brug. Hertil figter Endringsforslaget Nr. 2.

Ved Sammensætningen af Bedømmelses- og Takationskommissionerne efter Lovforslagets § 2, 2det Stykke, maa der formentlig tages Hensyn, ikke til hvem der er Ejer af Vandforsyningsanlægget, men til den Kommune, hvori det paatænkte Anlæg agtes udført, og overensstemmende hermed stilles Endringsforslaget under Nr. 3.

Endvidere formener Udvalget, at Ejerne af Brønde og Ledninger maa have Ret til at indfinde sig paa den fremmede Ejendom ikke blot for at foretage de fornødne Vedligeholdelsesarbejder, men ogsaa for at undersøge Anlæggets Tilstand, dog at der forud maa gøres Brugeren af Grunden Anmeldelse herom, og Udvalget stiller derfor En-